

Οικουμενικός Πατριάρχης: “Είναι πολύ δυνατά τα «μελτέμια» που βασανίζουν σήμερα την ανθρωπότητα”

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Με θρησκευτική κατάνυξη εορτάστηκε στην αιγαιοπελαγίτικη Ίμβρο η μεγάλη θεομητορική εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης [κ.κ. Βαρθολομαίος](#) προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στον πανηγυρίζοντα Ι. Ναό του χωριού του, στους Αγίους Θεόδωρους της Ίμβρου, συμπαραστατούμενος από τον Ίμβριο Αρχιερέα του Θρόνου Σεβ. Μύρων **κ. Χρυσόστομο**. Εκκλησιάστηκαν Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε., και πλήθος Ιμβρίων και επισκεπτών από το εξωτερικό.

Η ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχου

Ο Παναγιώτατος, στην ομιλία του, επεσήμανε την ιδιαίτερη ευλάβεια του πιστού λαού προς το πρόσωπο της Παναγίας, ο οποίος προσβλέποντας στην μητρική της αγάπη της απευθύνει εκκλήσεις και αιτήματα ζητώντας να μεσιτεύσει προς τον Υιόν της.

“Επί δύο εβδομάδες εκρατήσαμε προς τιμήν Της νηστεία τροφών και γηίνων επιθυμιών. Όπως Εκείνη προ του μακαρίου τέλους Της, σύμφωνα με την Παράδοσι, ενήστευσε αυστηρά, προετοιμαζομένη για την συνάντησι με τον Υιό και Κύριό Της, έτσι και εμείς προετοιμασθήκαμε με νηστεία και προσευχή για τη σημερινή συνάντησί μας μαζί Της. Καθημερινώς εψάλλαμε τους Παρακλητικούς Κανόνες, τον Μικρό και τον Μεγάλο εναλλάξ. Οι Κανόνες αυτοί, γραμμένοι από ευσεβείς αλλά και πονεμένους, τουλάχιστον όσον αφορά στη Μεγάλη Παράκλησι, ανθρώπους, εκφράζουν όλα τα διαχρονικά ανθρώπινα προβλήματα, τον πόνο, τα βάσανα, τον φόβο, την αγωνία, τον προβληματισμό, αλλά και την ελπίδα και την προσδοκία ότι Εκείνη θα ακούση με ευμένεια και θα δεχθή την «δέησίν μας την πενιχράν» και θα ανταποκριθή με προθυμία στα αιτήματά μας, όχι μόνο γιατί το μπορεί, αλλά και γιατί το θέλει και «αντιλαμβάνεται ημών ως Αγαθή»! Η μητρική Της αγάπη έχει πάντοτε ευήκοα τα ώτα για να αφουγκρασθή την προσευχή μας, και η φιλοστοργότατη καρδιά Της πάλλεται από την λαχτάρα να μας ευεργετήσει, να σπογγίση το δάκρυ μας, να απαλύνη τον πόνο μας, να δώση αίσιν λύσι στα όποια προβλήματά μας! Ήλθαμε λοιπόν, καταλλήλως προετοιμασμένοι και με άνθη ευλαβείας στα χέρια μας, να Της ανάψωμε λαμπάδα ειλικρινούς αφοσιώσεως, απείρου σεβασμού και χαροποιού ελπίδος! Δεν ήλθαμε κατηφείς και πενθούντες, αλλά μάλλον χαρούμενοι πανηγυρισταί, με πολλήν ευφροσύνη και αγαλλίασι. Διότι ενώ έχομε ενώπιόν μας θάνατο και εκφορά, στην πραγματικότητα πρόκειται περί διαβάσεως εκ του θανάτου εις την Ζωήν, και περί μεταστάσεως από τα πρόσκαιρα και δακρυώδη του βίου εις την μόνιμον και ατελεύτητον χαράν της αιωνιότητος, ήτοι εις την ανέσπερον Βασιλείαν του Υιού Της!

Η εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου είναι ένα μικρόν Πάσχα, το Πάσχα του δοξασμού της Κυρίας του κόσμου! «Θυμήρης γαρ, ου πενθήρης η παρούσα πανήγυρις», καθόσον διά του σωματικού Της θανάτου ανέβηκε εις υψηλοτάτας και θείας καταστάσεις, από όπου, πεποικιλμένη με την θείαν δόξαν, «εν ιματισμώ διαchrύσω περιβεβλημένη», χρυσοπλοκώτατη και ηλιοστάλακτη παρά το πλευρόν του Υιού Της, πιο ζωντανή από ποτέ, γεμάτη από μητρική παρρησία πρεσβεύει για όλο τον κόσμο, δέεται, μεσιτεύει, σώζει καταστάσεις, ευεργετεί! «Εν τη Κοιμήσει τον κόσμον ου κατέλιπες, Θεοτόκε», τονίζει το απολυτίκιο της εορτής. Δεν μας εγκατέλειψε. Δεν μας άφησε ορφανούς! Είναι εκεί για μας! Κραταιά σκέπη και προστασία μας, καταφυγή και αποκούμπι μας, λιμάνι μας ακύμαντο στις πολλές

τρικυμίες του βίου.

Τη λέμε Φανερωμένη, γιατί δεν παύει να μας φανερώνη την αγάπη και τα έλέη του Θεού! Γρηγορούσα, γιατί σπεύδει γρήγορα κοντά μας όταν την επικαλούμεθα! Παραμυθία, γιατί είναι η πιο γλυκειά παρηγορία μας! Κοσμοσώτειρα, γιατί σώζει τον κόσμο με τις πρεσβείες Της και τις λυτρωτικές επεμβάσεις Της! Και Παμμακάριστο, γιατί είναι αξία όλων των μακαρισμών του Χριστού, όπως τους είπε στην Επί του Όρους Ομιλία Του, αλλά και όλων των μακαρισμών και επαίνων που μπορεί να συνθέση ανθρώπινος ή αγγελικός νούς! Είναι μεγάλη ευλογία για τον πάνσεπτο Πατριαρχικό μας Ναό να κοσμεύεται, όπως γνωρίζετε, από τις θαυματουργές εικόνες τόσο της Φανερωμένης, όσο και της Παμμακαρίστου! Και καθώς ο Πατριαρχικός θρόνος ίσταται ανάμεσα στις δύο, ο Πατριάρχης νιώθει διαρκώς την χάρι και προστασία της υπερευλογημένης Δεσποίνης μας!”

Στη συνέχεια, ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε στις δοκιμασίες του κόσμου παρομοιάζοντας αυτές με τα μελτέμια του μήνα της εορτής της Παναγίας.

“Ναί! Είναι πολύ δυνατά τα «μελτέμια» που βασανίζουν σήμερα την ανθρωπότητα. Πόλεμοι δεξιά και αριστερά, απειλές, αδικίες, έριδες, ανταγωνισμοί, βίαιοι ξεριζωμοί ανθρώπων, πείνα και δυστυχία, πολιτικές και θρησκευτικές ακαταστασίες, κατα-στρεπτικές πυρκαγιές, σεισμοί, πλημμύρες, άγριοι διωγμοί εις βάρος Χριστιανών και τόσα άλλα! Όχι απλώς «μελτέμια», αλλά τυφωνικοί άνεμοι! Γι’ αυτό και λέμε στην Παναγία μας εξ ονόματος όλων των δοκιμαζομένων: «Προς τίνα καταφύγω άλλην, Αγνή; Που προσδράμω λοιπόν και σωθήσομαι;... Εις Σε μόνην ελπίζω και επί Σε θαρρών κατέφυγον»!

Και η Ίμβρος μας, αγαπητοί, έχει δεχθή κατά καιρούς πολλά μελτέμια! Ανεμοδαρμένη είναι! Και οι Ίμβριοι έχουμε γευθή αφθόνως τις πικρές συνέπειες! Παρά τούτα είμαστε πάντοτε εδώ, παρόντες, όρθιοι, με το μέτωπο ψηλά, ευέλπιδες, και οι μεγάλοι και τα παιδιά μας, με όνειρα για ένα καλλίτερο αύριο! Διότι η Παναγία δεν είναι απλώς το κέντρο του νησιού μας, -δεν είπαμε τυχαίως «Παναγία» την πρωτεύουσά του! Αλλά είναι και το γαληνό λιμάνι των ψυχών μας, το Κάστρο των ελπίδων μας, ο ασφαλής κόρφος της σωτηρίας μας! Είναι η Ξενητεμένη Μάνα και το πρόσωπο της αναφοράς όλων των σκορπισμένων στα πέρατα του κόσμου αδελφών μας Ιμβρίων, που σήμερα γιορτάζουν κι αυτοί μαζί μας, με τις λειτουργίες, τις αρτοκλασίες, τα πανηγύρια τους και την πατροπαράδοτη «κουρκούτα», κι εμείς τους στέλνουμε απ’ εδώ ολοκάρδιο τον χαιρετισμό και την αγάπη μας!

Προσκυνήστε λοιπόν, αδελφοί, σήμερα στη μεγάλη Της εορτή την Παναγία μας με ευγνωμοσύνη, με ευλάβεια, με ελπίδα! Τολμήσαμε και Την είπαμε και «Ιμβριώτισσα», για να τη νιώθουμε πιο κοντά μας! Αγκαλιάστε Την ευλαβικά, ασπασθήτε τα άγια χέρια Της, δώστε Της την καρδιά σας! Προσωπικώς Της είμεθα

ευγνώμονες και για το ότι μας αξίωσε για μία ακόμη φορά να εορτάσουμε την Χάρι Της μαζί σας, στο ερατεινό νησί μας!”

Η παραμονή της εορτής

Την παραμονή, ο Παναγιώτατος χοροστάτησε στον Μ. Εσπερινό στον πανηγυρίζοντα Ι. Ναό του ορεινού χωριού των Αγριδίων.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οι Σεβ. Μητροπολίτες Μύρων κ. Χρυσόστομος και ο επιχώριος Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε., και πλήθος Ιμβρίων και φίλων της Ίμβρου από το εξωτερικό.

Μετά την Απόλυση, ο Παναγιώτατος απευθύνθηκε στο πυκνό εκκλησίασμα και μίλησε για τη σημασία της θεομητορικής εορτής, ενώ σε άλλο σημείο αναφέρθηκε στην συνάντηση κορυφής της Αλάσκα εκφράζοντας την ευχή αυτή να οδηγήσει στην επικράτηση της ειρήνης στον κόσμο μας, στον οποίο, όπως είπε, υπάρχει χώρος για όλους. **“Δεν είναι ανάγκη να σκοτωνόμαστε για να χωρέσουμε”**, τόνισε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος και υπενθύμισε ότι η Εκκλησία δέεται πάντοτε για την ειρήνη.

“Ταίς Αυτής αγίαις σωστικαίς πρεσβείαις, Κύριε ελέησον ημάς και τον κόσμο σου! Και φώτισε τους μεγάλους, που συναντώνται αύριο στην Αλάσκα, να φέρουν ειρήνη στον κόσμο. Να παύσουν τους ανθρωποκτόνους πολέμους. Να σταματήσει η αιματοχυσία. Να πρυτανεύσει η λογική. Να επικρατήσει δικαιοσύνη και αμοιβαίος σεβασμός. Στον κόσμο αυτό τον όμορφο και ευλογημένο, όπως τον δημιούργησε ο πάνσοφος και παντοδύναμος Θεός, υπάρχει χώρος για όλους. Δεν είναι ανάγκη να σκοτωνόμαστε για να χωρέσουμε. Η Εκκλησία μας λέγει: Ειρήνη πάσι! Δώσε μας, Κύριε, την ειρήνην σου την πάντα νουν υπερέχουσαν”

Προηγουμένως, ο Ποιμενάρχης Μητροπολίτης κ. Κύριλλος, απευθύνθηκε με θερμούς λόγους προς τον Πατριάρχη.

Νωρίτερα ο Παναγιώτατος μετέβη στο Κοιμητήριο του χωριού όπου προ του τάφου του αειμνήστου Μητροπολίτου Μοσχονησίων Κυρίλλου έψαλε Τρισάγιο για την ανάπαυση της ψυχής του.

Το πρωί της ίδιας ημέρας, ο Πατριάρχης επισκέφθηκε εθιμοτυπικά τον νέο Έπαρχο (Kaymakam) της Ίμβρου Εντιμ. κ. Osman Acar.

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου / Οικουμενικό Πατριαρχείο